

Prvý prieskum:	1881 – 1882
Začiatok prác:	1884
Spustenie do prevádzky:	1. február 1886

Prvá studňa na ostrove Sihot'

História

Ostrov Sihot' je najstarším vodárenským zdrojom pitnej vody v Bratislave a niektoré jeho vodárenské súčasti sú národnou kultúrnou pamiatkou. Ostrov Sihot' je v porovnaní s ostatnými vodárenskými zdrojmi osobitý tým, že výstavba vodárenskej infraštruktúry sa realizovala postupne, vždy v závislosti od rastúcich nárokov na dodávku vody.

Výber lokality

Sihot', ako vhodný zdroj pitnej vody, bola vybraná v rokoch 1881 – 1882 drážďanským stavebným radcom Bernhardom Salbachachom. Ten sa stal neskôr aj tvorcom doteraz funkčného systému zásobovania pitnou vodou pre historické centrum Bratislavy.

Slávnostný výkop a charakteristika vodovodu

Slávnostný výkop prvej studne bratislavského vodovodu prebehol 25. augusta 1884 a už 1. februára 1886 bol vodovod spustený do prevádzky, ako tretí na území vtedajšieho Slovenska. Pôvodné zariadenie bratislavskej vodárne pozostávalo zo studne na ostrove Sihot' a potrubia dĺžky 1,7 km, ktoré viedlo pod ramenom Dunaja do čerpacej stanice v Karlovej Vsi. Súčasťou zariadenia bolo výtlačné potrubie, ktoré smerovalo do zemného vodojemu na Oslom vrchu (Mudroňova ulica) a zásobnej vodovodnej siete v uliciach, ktorá v roku 1886 merala 28 km.

Historický záber na studňu z roku 1884

Vodomer na studni

Prvá studňa

Prvá studňa, ktorá bola spustená do prevádzky v roku 1886, mala charakter kopanej studne kruhového tvaru s priemerom 250 cm. Jej spodný nivelačný bod sa nachádza približne 2,7 m pod nivelačným bodom Dunaja, čo je vo výške 131 m n. m. Vrt ako taký je plnený prítokmi vody zo strán, t. j. od stien, ale aj z dna, keďže nie je zapustený v nepriepustnom žulovom podloží. Spodná časť studne je vybudovaná zo šiestich liatinových skruží. Prvý prstenec je vysoký 1,4 m, hrúbka jeho steny je 2,5 cm. Po celom obvode je perforovaný, aby sa mohla do neho dostávať voda z okolia. Samotná šachta studne je z tehlového muriva. Do studne sa vchádza vodotesným ocelovým poklopom, ktorý je vybavený vetracím zariadením. Poklop je položený na úrovni 100-ročnej vody Dunaja, čiže takmer 5 m nad úrovňou okolitého terénu a nadzemná časť studne je obložená kamenným obkladom v tvare kužela. Studňa slúžila na dodávku vody až do polovice šesťdesiatych rokov 20. storočia.

Budovanie ďalších studní

Pôvodné zariadenie vodárne plne vyhovovalo osem rokov. V tom čase bola denná spotreba vody na obyvateľa 24 l. V rokoch 1904 – 1905 bola vybudovaná ďalšia studňa, ktorou sa zvýšila kapacita vodárne na 6000 m³ za deň a denná spotreba stúpila na 51 l za deň na osobu. Neskôr v rokoch 1911 – 1913 s rastom počtu obyvateľov vzrástla aj denná spotreba vody na osobu až na 63 l. Z tohto dôvodu bola v roku 1912 uvedená do činnosti tretia studňa s novou čerpacou stanicou, v ktorej boli inštalované moderné odstredivé čerpadlá s elektromotormi.